

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

3. Dies Julii. Homo cùm peccasti, aliud esse cœpisti, & quod eras, esse desiisti, ut fieres ex homines pecus. S. Ambros. in Psal. 118.
-
-

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Julius.

Tessera.

51

ex jure materio? Bonis filiis preces Matris pro imperio sunt: quis melior filius, quam JESUS? quæ melior mater, quam MARIA? quæ obligatio major, quam hujus optimi Filii, erga optimam Matrem? Optimus Filius optimæ Matris, potest efficere, ut uno momento, qui fui pessimus, siam optimus; immo, ut qui fueram inter optimos, novissimus, siam primus, & qui fueram primus inter pessimos, siam novissimus. Filius tuus verbo virtutis suæ fecit omnia esse, non poterit eodem efficere mihi uni benè esse? Ut mihi benefacias, satis est mihi, benedicas? Dicam ergò cum Ecclesia, filius Ecclesiæ:

Nos, cum prole pia, benedicat Virgo Maria.

3. DIES JULII.

Homo cùm peccasti, aliud esse cœpisti,
& quod eras, esse desisti, ut fieres ex
homine pecus. *S. Ambros. in Psal. 118.*

Quidquid I.
vis, hoc es.

Homo naturâ unus, affectûs diversitate fit varius; est enim, vel CARNALIS, vel ANIMALIS, vel SPIRITUALIS. Carnalis est, qui belluæ ritu, divina & humana neglit; cuius vita, corporis est ancilla, solo negotiosa cibo, somno, libidine; & huic convenit prædicta tessera: dum enim carni nimium lenocinatur; jam ab eo, qui fuerat à Deo conditus, planè fit alius, quia fit pecori similius. Animalis est, qui iudicio sensus humani, quid decens, honestumq; sit, sentiat;

&c

& ab omnibus vitiis, propriâ animi inductione se re-
ferat; sic ut pecuniam spernat, ambitione careat, vo-
luptatibus resistat, bonitate venerabilis sit. Deni-
que spiritualis est, qui hoc, quod agit, non ut anima-
lis naturæ rectæ institutu, sed Dei afflatu agit; ut in-
telligens, quæ sit voluntas ejus, arcanum secreti con-
siliī, & absconditi à temporibus sæculi, per revelatio-
nem; ac donum Spiritus sancti sciens, quæ ratio sit
à Deo carnis assumptæ, quæ crucis triumphus, quæ
mortis potestas, quæ in virtute Resurrectionis ope-
ratio. Prior, exprimit in se imaginem pecoris; alter,
hominis; tertius, Angeli.

II. Vide, in quorum te velis referre classem. Deus,
qui est ipsa liberalitas, tibi providit liberalissime;
non tantum tibi dedit naturam perficere, sed eli-
gere. Dedit enim tibi esse, quod velis cùm dede-
rit velle. Potes igitur, per omnem ambitum orbis
jacere invidos oculos; & ad tuum arbitrium, in eam
rerum classem adscribi, quæ placet magis. Ea igitur,
veni, assurge, erigere: veni, non in eminens aliquod
montis jugum, non in verticem Olympi, sed extra
omnes anni, & solis vias; extræ sidera; in magnam
illam speculam non entium, & immannem vastita-
tem, ubi nihilum imaginarium spatiatur. Finge te
inter eas jacere umbras, cum spe solum, simul & po-
tentia spectandæ lucis, veniendique ex illa tenebri-
cosa nihili abysso; in mundi hujus municipium; &
jam testare in ipso, ut ingrediaris, mundi vestibulo;
datam tibi porrò potestate in, eam subire naturam;
quam velles; & sub illa larva, quam malles, ut quam-
cumque in illo mundi theatro agas, quam volueris
personam. Audi Magistrum hujus magnæ scenæ
amicæ

Julius.

Tessera.

513

amicè alloquentem : Age, dilata oculos, pone invidiām , bono animo sis, in Rēpublicam coaptari mundanam. Cumulatissimè tibi indulgeo , in eum conscribi ordinem , quem volueris. Vide omnes, propone tibi singulos, considera universos; eris, quod esse volueris.

III. Ecce servilem gregem, elementa, saxa, metallū : ecce vulgus viventium, herbas, frutices, arbores : ecce sentientium plebeum, reptilia, quadrupedes, volucres, pisces : ecce equestrem ordinem, homines : ecce Senatorium, Mentes: ecce meum auctorū solium. In nullam te urgebo classem, sine tuo consilio, arbitrio, suffragio. In illam te admittam, in quam volueris admitti. Nunquid tam humilis es-
ses animi, ut eligeres glebam esse, aut aërem, aut ru-
pem, aut pinum, aut pecudem, spretis superioribus
ordinibus ? Ni fallor, imò scio me non falli, puto
potius quid dico ? scio relictis splendentibus metal-
lis in vulva terræ; pellucentibus tunionibus in Ery-
thræo littore; frondosis arboribus in nemore; ar-
mentis in campo; imò & hominibus, in foro; malles
esse Angelus in cœlo; imò si posses, & Deus suprà
cœlum. Hæc tibi divinitus data est potestas; hæc cœ-
litus concessa libertas: Natura sub yotum venit; fies
id, quod esse volueris, vel, ut pécus CARNALIS, vel
ut homo, ANIMALIS; vel ut Angelus, SPIRITU-
LIS; vel ut Deus, unus cum illo spiritus. Nunc igitur,
explica oculorum lumina ; dilata cordis desideria;
diffunde obtutum per immensa divinitatis spatia; vi-
de, si est quod esse concupiscas. Cur per valles, &
fæces rerum, demittis oculos, & invides ? Leva
per circuitum oculos ; & vide omnes omnium

Pars II.

Kk

entiam

Julius
entium ordines, sunt in tua potestate. Quidquid vis
hoc es. Utere prudenter tuâ libertate, nec velis abu
tuâ potestate. Non enim à sulco veritatis Poëta es
ravit, cùm hæc exaravit:

Quanta hominis libertas, est & tanta potestas.

4. DIES JULII.

Nisi divinæ gratiæ subveniat adjutori
um; nihil prodest copiosum cuiuslibet adhortantis eloquium. *S. August.*
cont. Julian. l. 2.

*Sine Gra- I.
tia nihil
possimus.*

Icuti, ut declinemus à malo, sic
faciamus bonum, opus est Gratia
illius, à quo procedit omne be
num. Quod est anima corporis
hoc est Gratia Animæ. Illud sine anima, caret vita
naturali: hæc sine gratia, vita supernaturali. Corpore
vita destitutum, frustrà, in ipissimo meridieli
li, dum totò radiorum apparatu circumfalteget, de
ponis, ut oculos videndo: frustrà, vel ex Gratiæ
Demosthenem, vel ex Italia Tullium evoces, ut audiendo:
frustrà, totius Maii è viridiariis flores, ut
ex Arabia seligas exquisitissima aromata, ut nare
dorando: frustrà, ex Pontificum cænis, aut Lucili
mensis saliares proponas dapes, ut palatum gustan
do: frustrà, cuniculi pilos, vel si quid mollius offe
ras, ut manus tangendo oblectet: corpus ad nullum
sensus lenocinium aspirat, dum caret Animæ, qui
spirat. Sic animæ nihil, quod est supra animam, n
cœlestè, nil divinum placet, & est gratum absente

gratia